

Ž i v o t o p i s M V D r . J a r o s l a v D r a ž a n

Narodil jsem se 24.2.1955 v Brně. Po ukončení ZDŠ, odmaturování na Gymnáziu jsem v roce 1980 odpromoval s červeným diplomem na VŠV v Brně. Po roční absolventské vojenské službě, jsem nastoupil jako podnikový veterinář a zootechnik účelové činnosti na ŠZP VSV Nový Jičín. Tam jsem se specializoval na problematiku chovu koní a ovcí. Na středisku SZP VSV Nový Jičín – Žilina jsem vedl chov koní a ovcí. Kvalitou chovu koní a jeho hanoverizací jsme dosáhli stupně šlechtitelského chovu. Naši potomci z odchovu výrazně ovlivnili chov koní v Severomoravském kraji. V chovu ovcí jsem odpovídal za realizaci výzkumného úkolu v rámci FMTIRu: „Chov ovcí v dřevostavbách“. Tento úkol kompletně řešil celou problematiku chovu ovcí, včetně zpracování živočišných produktů, nové metody pastvy a výživy, a hlavně intenzifikaci reprodukce. Celkový počet chovaných ovcí byl v celé Evropě největší svým počtem 10 000 chovaných ovcí. V rámci studia této problematiky jsem jezdil často i na zahraniční pobyty prakticky do všech států Evropy. Výzkumný úkol byl ukončen v roce 1987 , obhájením závěrečné zprávy, ve které byly i nové metody v reprodukci ovcí jako laparoskopický embryotransfer, ozdravení stáda od Maedi Visny, intenzivní výkrm jehňat v rámci hybridizace a další. V té době jsem souběžně dojížděl na VŠV Brno, kde jsem tuto problematiku řešil jako výzkumný pracovník. Praktické a odborné zkušenosti mně umožnili se stát se odborným asistentem na Katedře chovu zvířat a genetiky. V roce 1987 jsem byl pověřen vedením disciplíny zootechniky a genetiky hospodářských zvířat. V té době jsem byl také jedním ze zakladatelů jezdeckého oddílu při VŠV. Jako členové jsme se podíleli na řešení řady výzkumných prací spojených se zdravotní problematikou a tréninkem sportovních koní. Z důvodu městské zástavby a rozvoje VFU jsme byli nuceni sídlo jezdeckého oddílu přesunout na ŠZP Nový Dvůr. Byl jsem 6 let jeho předsedou a rovněž předsedou celé TJ VFU. V té době byli naši koně a jezdec O. Chváta zařazeni do české reprezentace. V porevolučním vývoji nastaly dramatické změny v zemědělství a financování školních zemědělských podniků, což vedlo ke zrušení chovu koní na našem ŠZP v Novém Jičíně. Naše zanícení a nadšení pokračovat v již rozjeté činnosti, nás vedlo k rozhodnutí založit privátní oddíl – Jezdeckou společnost Veverí s.r.o. Vlastní chov jsem výrazně zkvalitnil nákupem březích hanoverských klisen v Německu u olympijské vítězky a majitelky insemináčního centra H. Kemmer z Amselhof Walle. Ta nám zajistila i odbornou stáž a trénink u olympijského vítěze G. Wildfanga v jeho centru. Od něho jsme získali další kvalitní sportovní a chovné koně. Tato spolupráce mně umožnila navázat úzkou spolupráci s Hannoverským svazem chovatelů koní, která vyvrcholila nákupem a importem prvního křovnaného hřebce do ČR – později jsem ho pojmenoval Radegast, který se u nás stal vynikajícím producentem skokových koní. Celou dobu jsem aktivně sportoval a účastnil skokových později drezúrních soutěží, kdy jsem se stal i vicemistrem v drezúře Moravy.

Aktivně jsem organizoval a prosazoval tradice parforsních honů a stal se členem i Parforsní společnosti ČR. Vyvrcholením tohoto mého zájmu byla moje organizace parforsního honu se psí smečkou v Lednicko – valtickém areálu při příležitosti otevření a oslav rekonstrukce zámku v Lednici.

Díky těmto aktivitám jsem v roce 1998 získal podporu chovatelů koní a byl zvolen prezidentem ASCHK ČR, kde tuto funkci zastávám již třetí volební období. Jako zástupce

této vrcholné chovatelské organizace v ČR jsem byl jmenován AK ČR jako zástupce ČR do Bruselu a zúčastňoval jsem se jednání k problematice chovu koní při Copa Cogeca.

V roce 2009 jsem byl vyzván ministrem zemědělství ČR, abych přijal funkci ředitele NH Kladruby n. L., kde jsem nastartoval jeho generální opravu a změnu ze s.p. na s.p.o. Po převodu této organizace jsem se vrátil na VFU Brno, kde jsem znovu působil jako odborný asistent. V roce 2011 mně nabídl funkci zástupce ředitele a vedoucího chovu zvířat, ředitel ZOO Brno, kterou jsem přijal. Podařilo se mně stabilizovat chov ohrožených druhů zvláště medvěda ledního aj., kteří po dlouhé době odchovali úspěšně mláďata.

V roce 2014 jsem se přihlásil a vyhrál konkurs na ředitele ZH Tlumačov s.p. Hlavním úkolem byla rekonstrukce podniku po záplavách a zase převod ze s.p. do s.p.o.

Současně jsem byl jako zástupce ČR a předseda chovatelů haflingů zvolen v r. 2012 do předsednictva Světového svazu chovatelů haflingů, kde již pracuji druhé volební období. Před Světovou výstavou jsem se účastnil školení v Itálii a Rakousku a složil zkoušku na světového posuzovatele koní. Proto jsem jako certifikovaný posuzovatel byl jmenován v r. 2015 do týmu posuzovatelů Světové výstavy v Ebbsu. Jezdím posuzovat koně do Rakouska, Itálie a Slovenska.

V roce 2013 jsem byl pozván prezidentem Turkmenistánu na Mezinárodní konferenci o chovu koní v Turkmenistánu. Této konferenci jsem se zúčastnil, jako člen vládní delegace ČR pod vedením ministra zemědělstvím P. Bendla. V rámci této návštěvy jsem přednesl odborný referát v ruštině o chovu koní v ČR.

Od roku 2002 po jmenování, působím jako soudní znalec pro obor oceňování a posuzování hospodářských zvířat.

Napsal jsem a publikoval řadu, jak odborných, tak populárně vědeckých článků. Jsem spoluautorem koncepce chovu koní do roku 2025, kterou vydalo MZe ČR. Dlouhá léta jsem byl předsedou redakční rady časopisu Koně.

Krátce před odchodem do důchodu jsem se věnoval veterinární praxi a jako odborný poradce pro výživu koní, prasat a ovcí v krmivářské firmě ADW Třebíč.

Od roku 2017 po ovdovění jsem v důchodě, ale dále se aktivně věnuji chovu a rozvoji koní v ČR.

MVDr. Jaroslav Dražan